

Η ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΓΙΑ ΕΝΑ ΒΡΟΝΤΕΡΟ «ΟΧΙ» ΣΤΗΝ ΑΠΟΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΑΣ

1. ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Ήδη από το 1980 αλλά κύρια από την αρχή της δεκαετίας του 90 και μετά έχει εμφανιστεί μια έντονη αναδιρθρωτική τάση όξυνσης των αντιφάσεων του κατανομητικού ρόλου της εκπαίδευσης. Η κίνηση αυτή είναι ενταγμένη εντός του ευρύτερου πεδίου εξελίξεων στην Ευρωπαϊκή εκπαίδευση και την συνολική τάση παραγωγικοποίησης και πειθάρχησης του συλλογικού εργαζόμενου. Σε επίπεδο γενικής γραμμής η κύρια κατεύθυνση των κρατών της Ευρώπης ήταν η επίτευξη μιας θεσμικής τομής στην εκπαίδευση μέσα από το σύστημα των δύο κύκλων. Το άνοιγμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε μεγάλες μερίδες νεολαίας σε συνδυασμό με τον θεσμό των δύο κύκλων (Bachelor + Master) με εξειδικευμένα προγράμματα σπουδών αποσκοπεί στο να επιταχύνει τη διάρκεια των σπουδών βρίσκοντας μια κατάλληλη για τις ανάγκες του κεφαλαίου ισορροπία διαμόρφωσης του αυριανού επιστήμονα μεταξύ μιας ρηχής επιστημονικής συγκρότησης και μιας στενής εξειδίκευσης. Σπουδές μεγάλης διάρκειας δικαιολογούνται πλέον όχι για να καταδείξουν ένα στάτους πληρότητας και ευρύτητας δεξιοτήτων αλλά μια ακόμα στενή εξειδίκευση που είναι το Master. Η επιλογή αυτή δεν ήρθε από μια τάχα ουδέτερη τεχνοκρατική λογική αλλά αντίθετα αποτέλεσε μια σημαντική πολιτική επιλογή του αστισμού με στόχο να εξυπηρετήσει τις ανάγκες του για πολυπληθέστερο τεχνολογικά εξειδικευμένο προσωπικό και ταυτόχρονα να χτυπήσει τα συλλογικά κεκτημένα των εργαζομένων και κύρια των ανώτερων στρωμάτων. Η θεσμική αυτή τομή των δύο κύκλων βρίσκει την συνέχεια της στον θεσμό των πιστωτικών μονάδων όπου και δοκιμάζεται ο πλέον ατομικός κατακερματισμός των πτυχιούχων στη βάση ιδιαίτερων μαθημάτων επιλογής που αυτοί παρακολούθησαν καθώς και στην ανατροπή του τρόπου πρόσβασης στο επάγγελμα (μοναδικό προσόν το πτυχίο) με την υιοθέτηση του αγγλοσαξονικού τρόπου επαγγελματικής πιστοποίησης που περιλαμβάνει μορφές σκληρής αξιολόγησης, εποπτευόμενης μαθητείας και δια – βίου μόρφωσης.

Η κίνηση αυτή ποτέ δεν ολοκληρώθηκε ως τέτοια εντός των ελληνικών ΑΕΙ και ΤΕΙ κύρια λόγω της καθοριστικής δράσης του φοιτητικού κινήματος αλλά και των αδρανειακών πιέσεων που ασκούν συμμαχίες του κράτους με αυτά τα στρώματα από τα προηγούμενα χρόνια. Σε αυτά τα πλαίσια το κράτος επέλεξε να προωθήσει τον πυρήνα αυτής της αναδιρθρωτικής κατεύθυνσης με πολύ πιο διάχυτο τρόπο. Μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα (κύρια επί Αρσένη) δημιουργήθηκαν μια σειρά από νέα τμήματα ειδικά στον χώρο των τεχνολογικών σπουδών (τόσο στο πανεπιστήμιο όσο και στο ΤΕΙ) ενώ παράλληλα το κράτος (επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ) δοκίμασε να εγκαθιδρύσει έναν «άτυπο δεύτερο κύκλο» μέσω του θεσμού των Μεταπτυχιακών Διπλωμάτων Ειδίκευσης χωρίς όμως να έχει καταφέρει να συνδέσει αυτό τον κύκλο καθοριστικά με την επαγγελματική προοπτική του αποφοίτου, τουλάχιστον για τον χώρο των πολυτεχνείων. Μέρος αυτής της επιλογής ήταν και τα προπτυχιακά Προγράμματα Σπουδών Επιλογής που πολύ πιο γρήγορα έτυχαν της εξέλιξης που τους άξιζαν, δηλαδή να κλείσουν υπό το βάρος των φοιτητικών κινητοποιήσεων.

Η μεθοδολογία αυτή για το προχώρημα της αναδιρθρωσης αν και σαφώς μικρότερου βεληνεκούς σε σχέση με το αγγλοσαξονικό παράδειγμα έχει καταφέρει να επιφέρει μια σειρά μετασχηματισμών στο τοπίο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Σήμερα και οι απόφοιτοι νέων ειδικοτήτων είναι αρκετές χιλιάδες και το ποσοστό των αποφοίτων πολυτεχνικών ή συναφών σπουδών που επιλέγουν να κάνουν μεταπτυχιακό και κύρια ΜΔΕ είναι υψηλό. Οι μετασχηματισμοί αυτοί στη σφαίρα της αναπαραγωγής είναι συνδεδεμένοι με τις εξελίξεις στο πεδίο της παραγωγής. Η προσπάθεια όξυνσης των αντιφάσεων της κατανομητικής λειτουργίας της εκπαίδευσης ειδικά στον χώρο των τεχνολογικών – πολυτεχνικών σπουδών σχετίζεται με την προσπάθεια να επιτευχθούν μεγάλες τομές τόσο στο επίπεδο των εργασιακών σχέσεων όσο και πιο συνολικά στην ίδια την οργάνωση της παραγωγής και τη θέση του εργαζόμενου μηχανικού μέσα σε αυτή.

Η πρόσφατη επικαιρότητα περιλαμβάνει άκρως ανησυχητικά δεδομένα. Πρόκειται για την κοινή ατζέντα ΝΔ – ΠΑΣΟΚ – ΕΕ για την παιδεία και τα επαγγελματικά δικαιώματα που προωθείται αδιάκοπα τα τελευταία χρόνια. Μετά το συνταγματικό πραξικόπημα του καλοκαιριού για την αναγνώριση των ΚΕΣ ως ιδιωτικά πανεπιστήμια το φώς της δημοσιότητας βλέπουν σειρά ΠΔ που με το πρόσχημα απόδοσης επαγγελματικών δικαιωμάτων στους αποφοίτους ΣΤΕΦ/ΤΕΙ επιχειρούν να

ισοπεδώσουν τα πάντα στο τεχνικό επάγγελμα στο επίπεδο των σπουδών fast food και του αγγλοσαξονικού μοντέλου 3 χρόνια και γρήγορα στη παραγωγή. Τελευταίο και άκρως ανησυχητική αιχμή οι πρωτοβουλίες του προέδρου του ΤΕΕ Αλαβάνου που σε αγαστή συνεργασία με την ΠΑΣΚΕ προωθεί πρόταση πακέτο για την (από)-ρύθμιση της πρόσβασης σε επαγγελματικά δικαιώματα όλων των μεταλυκειακών βαθμίδων τεχνικής εκπαίδευσης στα πλαίσια της οδηγίας 2005/36. Η σουπά που περιλαμβάνει ΚΕΣ, ΤΕΙ, αποφοίτους εξωτερικού, νέες ειδικότητες και ΑΕΙ, θα θεωρείται ενιαία και αναζητείται ο φορέας που θα πιστοποιεί ποιος θα δικαιούται να κάνει τι. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο σχεδιάζονται ήδη από τώρα στο ΤΕΕ για να ισχύσουν από τον Ιούνιο του 2009 επαγγελματικές εξετάσεις για τους αποφοίτους των πολυτεχνικών σχολών ενώ ο πρόεδρος με πρόσφατη απόφαση στην ΔΕ/ΤΕΕΕ (αφού η ίδια πρόταση απορρίφθηκε στο πολυμελές όργανο της αντιπροσωπείας) επιχειρεί να τροποποιήσει την άκαμπτη στάση που τηρεί το ΤΕΕ μέχρι σήμερα απέναντι στους αιτούντες επαγγελματική ισοτιμία βάσει της οδηγίας 49/2002 δεχόμενος την δυνατότητα οι απόφοιτοι με εξειδικευμένα πτυχία του εξωτερικού να εγγράφονται σε μια από τις χιλιάδες υποειδικότητες μηχανικού χωρίς να προσκομούν ακαδημαϊκή αντιστοίχιση σε κάποια από τις 9 βασικές ειδικότητες.

Πέραν της πασιφανέστατης πρόθεσης να γίνει αποδεκτή η οδηγία και να προχωρήσει η υπόθεση των ιδιωτικών πανεπιστημίων, απώτερος σκοπός τους εξακολουθεί να είναι το ακόμα μεγαλύτερο τσάκισμα των προσδοκιών της σημερινής νεολαίας που σπουδάζει σε κάποια βαθμίδα των τεχνικών επαγγελμάτων, που καθένας τελειώνοντας τις σπουδές θα πρέπει να εντάσσεται στη παραγωγή εξατομικευμένος, με όσο το δυνατόν κατακερματισμένα, ατομικά και ειδικευμένα προσόντα και περιορισμένα επαγγελματικά δικαιώματα, όπου ανεξαρτήτως της πληρότητας και του βάθους των γνώσεών του, θα ξεκινά από την ίδια αφετηρία με τον απόφοιτο των ΚΕΣ. Δηλαδή χωρίς το αυτόνομο δικαίωμα της πρόσβασης στο επάγγελμα έτσι όπως το γνωρίζαμε μέχρι σήμερα, χωρίς τις απαραίτητες βασικές θεωρητικές και πρακτικές γνώσεις παρά μόνο τεμαχισμένη ειδίκευση και πάνω από όλα χωρίς προσδοκίες ότι το πτυχίο του έχει κάποια αξία. Σε κάθε περίοδο του εργασιακού του βίου, είτε στη πρώτη εργασιακή του ένταξη, είτε μετά από κάθε αλληπάλληλη επιστροφή στα έδρανα στη λογική της «δία βίου μάθησης» θα πρέπει να ελέγχεται για το εάν πληροί τους στόχους παραγωγικοποίησης και πειθαρχησης του αυριανού εργαζόμενου που θα θέτει το κεφάλαιο ελέγχοντας τον κάθε κλάδο μέσα, μέσα από εξετάσεις και πιστοποιήσεις που θα διενεργούν επιμελητήρια και οργανισμοί σαν το ΤΕΕ.

2. ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΙΝΗΜΑ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ ΣΤΗ ΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥ «ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΚΑΚΟΥ»

Είμαστε μπροστά σε μία ακόμα προσπάθεια για να εφαρμοστούν κομμάτια μιας πολιτικής που έχει ξεκινήσει εδώ και δεκαετίες από τις κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ και που περιλαμβάνει απόπειρες από την εποχή Σουφλιά (2 κύκλους σπουδών), στην εποχή Αρσένη (τμήματα με εξειδικευμένο περιεχόμενο και ΜΔΕ), στην εποχή Ευθυμίου (δήθεν ανωτατοποίηση ΤΕΙ), στην εποχή Γιαννάκου (άρθρο 16 νόμος πλαίσιο). Τίποτε από όλα αυτά δεν προχώρησε χωρίς αντιστάσεις και είναι ελάχιστες οι πραγματικές επιτυχίες και τομείς που μετρούν. Γιατί ο τρόπος που το φοιτητικό κίνημα, αμφισβητώντας σθεναρά τις κεντρικές επιλογές της αναδιάρθρωσης στην εκπαίδευση, έχει δώσει τη μάχη ως τώρα αποδεικνύει 1^{ον} ότι πρόκειται για μια μάχη αντοχής και όχι ταχύτητας και 2^{ον} ότι πρόκειται μια μάχη που μπορεί σε βάθος χρόνου να κερδηθεί.

Θεωρούμε μάλιστα την τρέχουσα περίοδο με τη κυβέρνηση να έχει δηλώσει αναστολή της επιθετικότητας που επέδειξε επί Γιαννάκου και Συλιανίδη ιδανική για να ξεδιπλωθεί ένα κίνημα που θα επιχειρήσει να καταρρίψει νόμους και διατάξεις που πέρασαν τα τελευταία χρόνια και που έχουν αρχίσει να δημιουργούν πιέσεις για ολοκλήρωση της αναδιάρθρωσης. Απέναντι σε αυτό χρειάζεται μια ολόπλευρη επίθεση που θα αφορά το σύνολο των αιχμών όπως προγράμματα σπουδών, ΤΕΙ, ΜΔΕ, Master, άδεια άσκησης επαγγέλματος, βασικές και νέες ειδικότητες, ΚΕΣ, οδηγία και ξένοι απόφοιτοι κ.ο.κ.

Την παρούσα περίοδο θεωρούμε ιδανική έχοντας σαφές ότι έχει οικοδομηθεί ένα δυσκλόνητο αντανάδιαρθρωτικό μπλοκ στο πανεπιστήμιο που περιλαμβάνει τόσο σπουδαστές όσο και διδάσκοντες ενώ στο χώρο της παραγωγής υπάρχουν μορφές συνδικαλιστικής δράσης που μπορούν να οργανώσουν σημαντικές αντιστάσεις και να συμβάλλουν σε μια γραμμή αντεπίθεσης. Σε αυτή τη κατάσταση

Αντί το ΤΕΕ όμως να παραταχθεί απέναντι στη κυβέρνηση αντλώντας δύναμη από την παραπάνω εμπειρία βιάζεται να συμμορφωθεί βάζοντας τελικά σε τεράστιο κίνδυνο τους όρους άσκησης του επαγγέλματος για το μέλλον. Και είναι προφανές ότι πέραν της κυβέρνησης και της, αξιωματικής αντιπολίτευσης και των παρατάξεών τους στο ΤΕΕ, τεράστια

ευθύνη για τον τρόπο που παρατάσσεται το ΤΕΕ απέναντι στις κυβερνητικές επιδιώξεις έχει ο αρχιτέκτονας αυτής της τακτικής της ήττας, ο πρόεδρος του ΤΕΕ Αλαβάνος εκλεγμένος μάλιστα με την δήθεν αριστερή Συμπαρατάξη (ΣΥΝ).

Αντίθετα με την διοίκηση του ΤΕΕ θεωρούμε ότι η κατοχύρωση του επαγγέλματος δεν πρόκειται να επιτευχθεί με κανένα είδος αυστηρών ή μη εξετάσεων όσο η πραγματικότητα που θα περιβάλει το ενιαίο 5 ετές δίπλωμα του μηχανικού για όσο καιρό αυτό συνεχίζει να υπάρχει, θα πιέζει διαρκώς μέσω των μηχανισμών της αγοράς και την διάθεσής των εργοδοτών για όλο και περισσότερο κακοπληρωμένο, αμόρφωτο, με εξατομικευμένες δεξιότητες και εξατομικευμένα επαγγελματικά δικαιώματα προσωπικό. Η μάχη συνεπώς πρέπει σήμερα να δοθεί στη ρίζα του προβλήματος και να αφορά ένα μέτωπο παιδείας - εργασίας.

Απέναντι σε κριτικές που λένε ότι το ΤΕΕ δεν πρέπει να απομονωθεί και ότι πρέπει να βρει μια «συμβιβαστική λύση» λέμε ότι το ΤΕΕ είναι προτιμότερο να παραμείνει ο φορέας που να αναγνωρίζει διπλωματούχους μηχανικούς 5ετους διάρκειας (κατά το αρ.2 του ν. 1486/84) παρά να μετατραπεί στο θεματοφύλακα της απαξίωσης και απορρύθμισης του επαγγέλματος εγκολπώνοντας κάθε περίπτωση σπουδών, κάθε λογής διάρκειας, επιπέδου και περιεχομένου (όπως στο Ην. Βασίλειο), ακόμα και στο ακραίο ενδεχόμενο η κυβέρνηση να του αφαιρέσει το δικαίωμα απονομής της άδειας άσκησης επαγγέλματος και επομένως της όποιας αίγλης αυτό δημιουργεί. Γιατί σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα ένα αρραγές ΤΕΕ που επιμένει στο τι ορίζεται ως «μηχανικός» στην Ελλάδα, μόνο να κερδίσει έχει και μαζί με αυτό όλοι οι εργαζόμενοι μηχανικοί.

Τέλος λυπούμαστε που βλέπουμε συναδέλφους μηχανικούς μερίδα μελών ΔΕΠ που ενώ έχουν επιφορτιστεί και με μία ακόμα ευθύνη όσον αφορά την υποχρέωσή τους να πράττουν υπέρ των μορφωτικών - εργασιακών και επαγγελματικών συμφερόντων των μαθητών τους ως αυριανών εργαζόμενων, πράττουν ως τα golden boys και girls της αναδιάρθρωσης ότι περνά από το χέρι τους για να αποτραπεί κάθε δυνατότητα τα όργανα των πανεπιστημίων να εκφράσουν την αντίθεσή τους στις επιχειρούμενες αλλαγές που ετοιμάζει το ΤΕΕ δηλώνοντας ότι δεν θέλουν να συγκρουστούν μαζί τους επειδή το θέλουν σύμμαχο απέναντι στα ΚΕΣ. Μα ό,τι σχεδιάζεται δεν σχεδιάζεται ως απάντηση στην κυβερνητική πολιτική αλλά ως συνέχειά της. Ελπίζουμε ότι και στις επερχόμενες εκλογές οργάνων στα πολυτεχνεία θα επικρατήσουν δυνάμεις που κατανοούν το παραπάνω.

3. ΑΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΣΤΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ 89/48 ΚΑΙ 2005/49 ΤΗΣ ΕΕ. ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΑΕΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΔ 165, ΤΟ ΤΕΕ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ

Το καλοκαίρι του 2008 η κυβέρνηση έκανε ένα ακόμα βήμα στην προσπάθεια να προχωρήσει τα θέματα που αφορούν στην απορρύθμιση των επαγγελματικών δικαιωμάτων και στην από το παράθυρο επιβολή των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Ο νόμος για τα κολέγια που ψηφίστηκε προλείπει το έδαφος για την εφαρμογή της οδηγίας 2005/36/ΕΚ η οποία αναμένεται ότι πέραν του ότι θα νομιμοποιήσει τους τίτλους όλων αυτών που θα μετέχουν της μη τυπικής όπως την ονομάζουν, ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ, τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αναμένεται ότι θα φέρει τα πάνω κάτω στο τρόπο που κατοχυρώνεται νομοθετικά το επάγγελμα του μηχανικού στη χώρα μας και αυτό διότι προκύπτει ως σαφές από την οδηγία ότι τα τριετή πτυχία της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης εξισώνονται με τα 4ετή και 5ετή πτυχία ύστερα από δοκιμασίες επάρκειας (πρακτική άσκηση) ή εξετάσεις.

Η οδηγία 2005/36/ΕΚ έχει σαν κεντρικό σκοπό την εναρμόνιση των διαδικασιών που απαιτούνται για την διευκόλυνση της μετανάστευσης εργαζομένων των οποίων το επάγγελμα είναι νομοθετικά κατοχυρωμένο στη χώρα υποδοχής. Πρόκειται ωστόσο για μια οδηγία που συνδυάζει πλήρως:

- την νεοφιλελεύθερη αντίληψη για την επί της ουσίας κατάργηση των νομοθετικά κατοχυρωμένων επαγγελμάτων και την μείωση της αξίας των πτυχίων
- την ενίσχυση της διαδικασίας αγγλοσαξονοποίησης των εκπαιδευτικών συστημάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (δύο κύκλοι σπουδών, αξιολόγηση, σκληρή επαγγελματική πιστοποίηση) και του τρόπου απονομής επαγγελματικών τίτλων (συμμόρφωσης με την απαιτούμενη εταιρική αφοσίωση)
- την ευθεία υποστήριξη των συμφερόντων που θέλουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση να περνά ολοένα και περισσότερο στη σφαίρα του ιδιωτικού τομέα ή των λειτουργιών του ιδιωτικού τομέα.

Αλλά ας δούμε μερικά στοιχεία για το τι σημαίνει σήμερα κινητικότητα των μηχανικών στην Ευρώπη. Ας εξετάσουμε δηλαδή αν έχει βάση και νόημα η ύπαρξη μιας τέτοιας οδηγίας που στο όνομα της διευκόλυνσης της κινητικότητας των εργαζομένων πρόκειται να φέρει τα πάνω κάτω στο επάγγελμα και στα πολυτεχνεία. Βάσει των διαδικασιών που ορίζει η

2005/36/ΕΚ και η προκάτοχος της 89/48/ΕΟΚ τα τελευταία 6 έτη στη κομισιόν έχουν αναφερθεί πανευρωπαϊκά 1330 αιτήσεις υπαγωγής στην οδηγία δηλαδή αναγνώρισης επαγγελματικών δικαιωμάτων σε χώρα υποδοχής. Η κομισιόν αναφέρει ότι οι περισσότερες αιτήσεις προέρχονταν από μηχανικούς θεωρητικής κατεύθυνσης, ενώ εκτιμά ότι στη πραγματικότητα είναι συνολικά το πολύ τριπλάσιες οι αιτήσεις που έχουν γίνει στους κατά τόπους εθνικούς φορείς και οι οποίες χάνονται στην ευρω-γραφειοκρατία (δηλαδή περίπου 4.000 αιτήσεις πανευρωπαϊκά τα τελευταία 6 χρόνια). Από τις αναφερθείσες 1.330 αιτήσεις το 60% έχει καταλήξει σε ευθεία θετική αναγνώριση, το 5% σε θετική αναγνώριση μέσω δοκιμασίας επάρκειας, το 24% σε θετική αναγνώριση μέσω πρακτικής άσκησης στη χώρα υποδοχής (διαδικασίες της οδηγίας). Συνολικά δηλαδή το 89% των αιτήσεων έχουν καταλήξει σε αναγνώριση. Από το υπόλοιπο 11% των απορριπτικών απαντήσεων, το 10% είναι ευθείες απορρίψεις, το 1% είναι απορρίψεις από τη δοκιμή και 0% από την άσκηση. Στο σύνολο των 1330 αιτήσεων στο 30% εφαρμόστηκαν αντισταθμιστικά μέτρα και το ποσοστό των ενστάσεων ήταν περίπου 1%. Το παραπάνω σύνολο αφορά 22 νομοθετικά κατοχυρωμένα επαγγέλματα (η οδηγία λαμβάνει υπόψη ως διαφορετικό νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα κάθε διαφορετική ειδικότητα μηχανικού σε διαφορετική βαθμίδα), σε 15 κράτη μέλη από το 1997 ως το 2002. Το σύνολο των αιτούντων περιλαμβάνει 133 πολιτικούς μηχανικούς, 69 ηλεκτρολόγους μηχανικούς, 18 τεχνολόγους βιομηχανίας, 17 αεροναυπηγούς, 10 δομοστατικούς, 15 μηχανολόγους μηχανικούς, 14 αγρονόμους, 9 τεχνολόγους τοπογράφους, 8 μηχανικούς πληροφοριακών συστημάτων, 8 ναυπηγούς, 6 χημικούς μηχανικούς, 6 μεταλλειολόγους, 4 τεχνολόγους δάσους, 4 τεχνολόγους τηλεπικοινωνιών, 2 μηχανικούς τηλεπικοινωνιών, και μη κατηγοριοποιημένους 939 αιτώντες.

Είναι αποκαλυπτικός ο μικρός αριθμός των αιτούντων μηχανικών που ζητούν υπαγωγή στην οδηγία. Εκτιμούνται μονάχα 4.000 αιτήσεις πανευρωπαϊκά τα τελευταία 6 χρόνια. Δηλαδή μιλάμε για μια οδηγία που θα φέρει τα πάνω κάτω σε εκπαίδευση και επαγγελματική κατοχύρωση, που θα πιέξει τα ΑΕΙ, ΤΕΙ, ΚΕΣ στο να εξισώνονται και να παράγουν μια σούπα εργαζόμενων στη γκρίζα ζώνη μεταξύ των λειτουργιών που χαρακτηρίζουν από τον Εργοδηγό ως τον Μηχανικό, με πολύ χαμηλές προσδοκίες και αμοιβές, που θα επιτρέψει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια στη χώρα μας και όλα αυτά δήθεν για να διευκολύνονται περίπου 700 μηχανικοί κάθε χρόνο πανευρωπαϊκά και μάλιστα περισσότεροι από αυτούς θεωρητικής κατεύθυνσης που θέλουν να μεταναστεύσουν.

Τα ειδικά στατιστικά στοιχεία είναι ακόμα πιο αποκαλυπτικά του τι πάει να γίνει. Το γεγονός ότι οι 939 αιτώντες από τους 1330, είναι από μη κατηγοριοποιημένες ειδικότητες καταδεικνύει πιθανότατα ότι η χώρα προέλευσης ανήκει στον Αγγλοσαξονικό άξονα, εκεί δηλαδή που υπάρχουν δύο κύκλοι σπουδών που οδηγούν σε τόσο «εξωτικούς» τίτλους που κανείς στο τέλος δεν μπορεί να τους κατηγοριοποιήσει σε ειδικότητα. Όχι μόνο δηλαδή έχουμε λίγους που να αφορά αυτή η κατάπτυστη οδηγία αλλά και προερχόμενους από χώρες με πολύ επιθετική αντίληψη για τα συμφέροντά μας για την εκπαίδευση και για το επάγγελμα. Τα δε επιχειρήματα ότι πρόκειται να βάλουμε σκληρούς φραγμούς για να περιφρουρηθεί το επάγγελμα καταρρίπτονται από τα τεράστια ποσοστά αναγνώρισης.

4. ΓΙΑ ΤΟΝ ΦΟΡΕΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ – ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙ Ο ΚΑΘΕ ΚΛΑΔΟΣ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΠΑΛΕΥΕΙ ΑΠΟ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ

Μπροστά στο άγχος να δοθεί μια απάντηση από πλευράς διοίκησης του ΤΕΕ και των κυρίαρχων παρατάξεων στα τεκταινόμενα γύρω από την εφαρμογή της οδηγίας και τα αποτελέσματα της αναδιάρθρωσης που επιτεύχθηκε στην εκπαίδευση τα προηγούμενα χρόνια (ανωτατοποίηση ΤΕΙ, κολέγια, νέα εξειδικευμένα τμήματα του ΕΠΕΑΕΚ κλπ) που να μην συγκρούεται με τις βασικές επιδιώξεις των κυβερνήσεων, του κεφαλαίου και της ΕΕ, προτείνεται μια ακόμα βαθύτερη τομή.

Εναρμονισμένα με τη λογική της πιστοποίησης των πάντων πρέπει να ελεγχθούν και οι εργαζόμενοι κάθε βαθμίδας του τεχνικού κόσμου για το εάν πληρούν τους στόχους παραγωγικοποίησης και πειθάρχησης του αυριανού εργαζόμενου. Το ΤΕΕ ζητά να αναλάβει αυτό το ρόλο εις βάρος όχι μόνο των μηχανικών αλλά όλων των εργαζομένων αποφοίτων ΤΕΙ, ΚΕΣ, ΙΕΚ, εμπειροτεχνητών οι οποίοι θα προσέρχονται σε κάθε λογής αξιολογήσεις για να λαμβάνουν στο μέλλον άδεια άσκησης επαγγέλματος «ως επαγγελματίες».

Φεύγουμε δηλαδή από τη λογική του νομοθετικά κατοχυρωμένου επαγγέλματος (ένας νόμος για όλους) και πάμε στη λογική του εξατομικευμένου δικαιώματος. Φεύγουμε από τη λογική ότι τα μορφωτικά - ακαδημαϊκά προσόντα πιστοποιούν αυτόματα επαγγελματική επάρκεια και πλήρες δικαίωμα στην εργασία και πάμε στη λογική του ότι απαιτείται κάποιου είδους επαγγελματικά πιστοποιημένα προσόντα για να μπορέσει κανείς να ασκήσει ένα επάγγελμα και αυτό ως ένα βαθμό. Φεύγουμε από τη λογική ότι βαθμίδες όπως τα ΤΕΙ δεν χρειάζονται και πρέπει να κλείσουν και πάμε να δούμε πως θα

χειραγωγήσουμε τους αποφοίτους τους. Απομακρυνόμαστε από τη λογική εναντίωσης στην ιδιωτική εκπαίδευση και δίνουμε την δυνατότητα σε αποφοίτους ΚΕΣ να δώσουν εξετάσεις. Φεύγουμε από τη λογική εναντίωσης με τη βologna και επιτρέπουμε σε αποφοίτους 2 κύκλων σπουδών με εξειδικευμένες γνώσεις να αλλοιώνουν σταδιακά την αγορά εργασίας ως κακοπληρωμένο και εξειδικευμένο προσωπικό. Φεύγουμε από τη λογική ότι κάθε κλάδος ρυθμίζει τα θέματα των δικαιωμάτων και πάμε να βάλουμε το ΤΕΕ να ελέγχει μέχρι και τους Τεχνίτες. Για όλους τους παραπάνω λόγους το ΤΕΕ και οι μηχανικοί πρέπει να επιμείνουν στη γραμμή της αντίστασης και όχι των «λύσεων ανάγκης» που μετατρέπονται μάλιστα σε οδοστρωτήρες δικαιωμάτων.

5. ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΧΕΔΙΑΖΟΜΕΝΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ - ΚΑΜΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Η συζήτηση για το ποιος θα αναλάβει την λειτουργία – εποπτεία του φορέα πιστοποίησης έχει ξεκινήσει αλλά το υπουργείο έχει κάνει σαφές ότι επιθυμεί να ξεκινήσει καταρχάς το ΤΕΕ να ασκεί τέτοιου είδους αξιολόγηση στα μέλη του. Με πρόσχημα ότι πάνε να κόψουν όσους δεν είναι 5ετούς διάρκειας σπουδών επιπέδου ελληνικού διπλώματος πολυτεχνείου από τη πρόσβαση στο επάγγελμα, μιλάνε για εξετάσεις.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το σύστημα στην Αγγλία δεν έχει εξετάσεις για μηχανικούς που επιθυμούν να αποκτήσουν τον τίτλο CEng και έχουν πτυχίο σε επίπεδο master. Έχει περάσει πρώτα τόσο σκληρή αξιολόγηση το κάθε ίδρυμα από το αντίστοιχο ΤΕΕ που θεωρούν ότι οι απόφοιτοι είναι βέβαια συμβατοί – certified με τις απαιτήσεις της εργοδοσίας και οι δεν χρειάζονται εξετάσεις. Από αυτή τη σκοπιά οι εξετάσεις στην Ελλάδα έρχονται για να αντικαταστήσουν την αξιολόγηση που λόγω του φοιτητικού κινήματος δεν προχωρά και καλώς δεν προχωρά.

Το πρώτο πράγμα που ισχύει για τις εξετάσεις είναι ότι έχουν απορριπτέους. Και μάλιστα αν μιλάμε για σοβαρές εξετάσεις τότε έχουν και ένα σοβαρό ποσοστό απορριπτέων. Όμως έτσι όπως σχεδιάζονται δεν θα ασχολούνται με τα ακαδημαϊκά προσόντα των νέων μηχανικών αλλά με τα επαγγελματικά φωτογραφίζοντας πρότυπα, νομοθεσία, δεοντολογία. Είναι προφανές ότι η πρόφαση καταρρίπτεται. Με τέτοιες εξετάσεις δεν θα καταφέρει το ΤΕΕ να κόψει αυτόν που έρχεται με λειψή επιστημονική συγκρότηση από το εξωτερικό και που αν πήγαινε να συμπληρώσει μαθήματα μέσω ΔΟΑΤΑΠ μπορεί να μην πέρναγε ποτέ τις εξετάσεις αλλά να κόψει από τον γενικό πληθυσμό ένα ποσοστό ανάλογα με τη δυσκολία των θεμάτων που θα βάλει και τα διαπιστευτήρια που θα θέλει να δώσει απέναντι στη κυβέρνηση για να αναλάβει το συνολικό κουμάντο στη πιστοποίηση του τεχνικού κλάδου.

Η διοίκηση του ΤΕΕ μιλάει για τρεις ενότητες που θα εξετάζονται:

- Νομοθεσία
- Πρότυπα
- Δεοντολογία

Όσον αφορά τα δύο πρώτα είναι σαφές ότι η νομοθεσία και τα πρότυπα που αφορά τεχνικά έργα, βιομηχανία, περιβάλλον, αδειοδοτήσεις, ποιοτικό έλεγχο, πρότυπες μελέτες, διαδικασίες μετρήσεων, διαδικασίες πιστοποίησης, συστήματα ποιότητας, τρόφιμα, υγιεινή και ασφάλεια, διεθνές και εμπορικό δίκαιο, φορολογικά, ασφαλιστικά, νόμοι δημόσια έργα και μελέτες και πιθανώς και άλλα θέματα που εμπλέκονται μηχανικοί δεν μπορεί να είναι αντικείμενο εξέτασης γιατί πέραν του ότι είναι απέραντο, δεν είναι στη λογική της εκπαίδευσης του μηχανικού να αποστηθίζει νόμους, κανονισμούς και πρότυπα.

Όσον αφορά το τρίτο που ευτυχώς είναι ένα κείμενο 2 σελίδων γραμμένο το 1961 στη καθαρεύουσα και που είναι σαφώς καλύτερο από ότι κυκλοφορεί σήμερα σε κώδικες δεοντολογίας μηχανικών στο εξωτερικό που είναι εμποτισμένοι με την νεοφιλελεύθερη ιδεολογία της αγοράς, της ρουφιανιάς, του ατομισμού και του ανταγωνισμού μέχρις θανάτου, είναι απαράδεκτο και θυμίζει της αλήστου μνήμης εποχές που η χούντα ζήτηγε να γράψουν ύμνους για αυτή στις εξετάσεις πρόσβασης στα πανεπιστήμια, η εξέταση πάνω σε κανόνες δεοντολογίας που μάλιστα μπορούν να τεθούν ανά πάσα στιγμή υπό αμφισβήτηση.

Ο Αλαβάνος διακηρύττει σε όλους τους τόνους ότι οι εξετάσεις θα είναι πανεύκολες για τους φοιτητές μας. Πιθανώς και το πρώτο διάστημα να πάνε με αυτό το μοτίβο για να αποφύγουν αντιδράσεις. Όμως το φοιτητικό κίνημα στα πολυτεχνεία θα έχει δεχτεί μια ήττα σοβαρή αν αποδεχτεί την θέσπιση αυτών των εξετάσεων διότι θα έχει αποδεχτεί ένα ακόμα βήμα στην αποσύνδεση του πτυχίου από το επάγγελμα και της επιβολής σκληρών όρων αξιολόγησης από την

εργοδοσία. Οι εξετάσεις που διενεργούνται σήμερα μέσω συνέντευξης με μηδενικά ποσοστά απόρριψης πρέπει να παραμείνουν η αλλιώς να καταργηθούν.

6. ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΙΣΟΤΙΜΗΣΗ Ή ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΣΗ; ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ Η ΣΘΕΝΑΡΗ ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΤΕΕ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑ

Για τους αποφοίτους ούτως ή άλλως με λιγότερα έτη σπουδών από 5 παλεύουμε να μην γίνονται αποδεκτοί και το ΤΕΕ οφείλει να συνεχίσει να κρατά σθεναρή στάση στο ΣΑΕΙ ζητώντας ταυτόχρονα η οδηγία να καταργηθεί. Για τους αποφοίτους συνολικής φοίτησης 5 ετών σε ισότιμα των ΑΕΙ ιδρύματα του εξωτερικού, που ζητούν υπαγωγή στην οδηγία για να αποφύγουν την αντιστοίχιση των σπουδών τους σε μία από τις 9 βασικές ειδικότητες μηχανικού μέσω ΔΟΑΤΑΠ απαντάμε πως μόνος δρόμος πρέπει να είναι το ΔΟΑΤΑΠ. Δηλαδή εκτός από ισοτίμηση να περνούν από έλεγχο της αντιστοιχίας ύστερα από επιτυχή παρακολούθηση των μαθημάτων που τους υπολείπονται από το πρόγραμμα σπουδών τους. Το ΤΕΕ δεν πρέπει να δεχτεί αποφοίτους μόνο με ισοτιμία και σε καμία περίπτωση να τους εγγράψει όπως σχεδιάζει να κάνει σε ειδικότητες πέραν των 9 βασικών.

7. ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΣ – ΟΥΤΕ ΣΥΖΗΤΗΣΗ: ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Αποτελούν το πρόβλημα των ιδιωτικών πανεπιστημίων και μάλιστα χαμηλότατης στάθμης που πρέπει εδώ και τώρα να κλείσουν. Η πάλη για την μη εφαρμογή της οδηγίας την κατάργηση του ΣΑΕΙ και του ΠΔ165 είναι σημαντικός κόμβος στην παραπάνω προσπάθεια.

Το ΤΕΕ αν επιθυμεί να κάνει κάτι ουσιαστικό πρέπει να αναλάβει να εκπονήι κάθε φορά στις αρχές Σεπτεμβρη ευρεία καμπάνια μέσα από τον τύπο για να ενημερώνει τους γονείς και τους υποψήφιους σπουδαστές των Κολεγίων ότι δεν πρόκειται οι έλληνες μηχανικοί να κάνουν ποτέ αποδεκτή την ισότιμη ένταξη των αποφοίτων των ΚΕΣ ως διπλωματούχων μηχανικών.

8. ΓΙΑ ΤΑ ΤΕΙ – ΝΑ ΠΑΨΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΓΚΡΙΖΑ ΑΥΤΗ ΒΑΘΜΙΔΑ ΠΟΥ ΥΠΟΒΑΘΜΙΖΕΙ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΟΛΩΝ ΜΑΣ. ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΟΥΝ ΤΑ ΚΥΟΦΟΡΟΥΜΕΝΑ ΠΔ ΓΙΑ ΤΑ ΤΕΙ

Το ΥΠΕΠΘ δεν αναβάθμισε ποτέ επί της ουσίας τα ΤΕΙ. Τα προγράμματα σπουδών παρέμειναν τα ίδια. 3½ χρόνια σπουδών, χωρίς ακαδημαϊκό χαρακτήρα και περιβάλλον σπουδών, εξαιρετικά προσανατολισμένο στην πράξη, σε πολύ εξειδικευμένα αντικείμενα και χωρίς να παρέχουν το αντίστοιχο απαραίτητο θεωρητικό υπόβαθρο που έχουν τα πολυτεχνεία. Ψηφοθηρικά όμηροι του εμπορίου ελπίδας οι απόφοιτοι των πλέον Α/ΤΕΙ εξακολουθούν να στελεχώνουν τις πιο κακοπληρωμένες θέσεις στη παραγωγή πιέζοντας και τους απόφοιτους ΑΕΙ στη πραγματικότητα αυτή. Απέναντι σε μια κατάσταση που έχει διαμορφωθεί με τις ευθύνες όλων των κυβερνήσεων ζητούμε να μπει ένα τέλος σε αυτή την γκριζα βαθμίδα. Ζητάμε πλήρη και ουσιαστική ανωτατοποίηση με μετατροπή των τμημάτων ΤΕΙ/ΣΤΕΦ σε ενιαίας 5ετούς διάρκειας πολυτεχνικές σχολές. Ένα πτυχίο ανά γνωστικό αντικείμενο με όλα τα επαγγελματικά και εργασιακά δικαιώματα σε αυτό.

Παρόλη αυτά ένα βήμα μπροστά φαίνεται πως επιχειρεί να πάει το υπουργείο παιδείας το ζήτημα της απαξίωσης των πτυχίων και της αποδιάρθρωσης των επαγγελμάτων που αναφέρονται στον τεχνικό χώρο. Βάσει προσχεδίου προεδρικού διατάγματος που δημοσιοποίησε το υπουργείο παιδείας, η κυβέρνηση επιδιώκει να 'ολοκληρώσει' την 'ψευτο-ανωτατοποίηση' των ΤΕΙ προχωρώντας στην άκριτη απόδοση επαγγελματικών δικαιωμάτων στους αποφοίτους τους.

Τα ΠΔ αφορούν όλες τις βασικές ειδικότητες μηχανικού. Ενδεικτικά για τα επαγγελματικά δικαιώματα (Η/Μ) στους απόφοιτους ΤΕΙ ηλεκτρολογίας και μηχανολογίας αποδίδονται «αυτόνομα και χωρίς περιορισμούς» τα παρακάτω: Μελέτη, επίβλεψη μελέτης, εγκατάσταση, κατασκευή, επίβλεψη κατασκευής, επίβλεψη λειτουργίας και συντήρηση μηχανολογικών εγκαταστάσεων όλων των ειδικοτήτων και κατηγοριών, κινητήριων μηχανών καθώς και ηλεκτρικών εγκαταστάσεων φωτισμού και κίνησης. Αντίστοιχα για οικονομοτεχνικές μελέτες και εγκαταστάσεις βιομηχανικές, θερμωδραυλικές, υγρών και αερίων καυσίμων, ψυκτικές, κλιματισμού, ανελκυστήρες, μηχανήματα ανύψωσης – μεταφοράς, πυρόσβεσης, ύδρευση – αποχέτευση – υδροπνευματικά, μεταφορικά μέσα και μηχανήματα εκτέλεσης τεχνικών έργων, Α.Π.Ε. Ατμολέβητες, εγκαταστάσεις πεπιεσμένου αέρα και δικτύων ιατρικών αερίων, και μερικώς για εγκαταστάσεις ηχομόνωσης – αντιρρύπανσης.

Και θα πρέπει να σημειωθεί ότι αυτά τα δικαιώματα αποδίδονται τόσο για ιδιωτικά όσο και για δημόσια έργα αφού επιτρέπεται η εγγραφή στα μητρώα κατά τρόπο ισότιμο με αυτόν για τους μηχανικούς.

Οι στόχοι αυτής της αντιδραστικής προσπάθειας της κυβέρνησης είναι:

- Η απευθείας απαξίωση των πτυχίων των πολυτεχνικών σχολών. Ξυλώνοντας την προϋπόθεση του να σχεδιάζονται και να επιβλέπονται οι κατασκευές από αποφοίτους πολυτεχνικών σχολών ενιαίας και 5ετούς διάρκειας φοίτησης, καταρρεεί και κάθε προσδοκία, αυτή η εργασία να αμείβετε αντάξια του κόπου και της προσπάθειας που καταβάλλουν οι συνάδελφοι μηχανικοί για δεκαετίες ολόκληρες για παραδίδονται καινοτόμες, ποιοτικές, ασφαλείς και τεχνο-οικονομικά άριστες κατασκευές.

- Η διόγκωση της γκριζας ζώνης της στο τεχνικό επάγγελμα, εντός της οποίας απόφοιτοι ΑΕΙ και ΤΕΙ ανταγωνίζονται για τις ίδιες θέσεις (τόσο στην επίβλεψη όσο και στις μελέτες – φασόν) υπό το βάρος της κατάρρευσης κάθε εργασιακού δικαιώματος, της πίεσης που ασκούν οι επιχειρήσεις για συγκράτηση μισθών και του αβέβαιου εργασιακού μέλλοντος, γεγονός που πιέζει για την αποδοχή χειρότερων εργασιακών σχέσεων για το σύνολο τελικά των εργαζόμενων στον τεχνικό χώρο.

- Η εκ βάθρων απορρύθμιση του τεχνικού επαγγέλματος, στα πρότυπα του αγγλοσαξονικού μοντέλου. Στην άκρη της συγκεκριμένης κίνησης βρίσκεται η προσπάθεια να εφαρμοστεί και εδώ η λογική της κοινοτικής οδηγίας 36/2005 βάσει της οποίας θα οδηγηθούμε σε μια θεσμική τομή μετά την οποία δεν θα υπάρχουν κατοχυρωμένα δικαιώματα. Αντ' αυτών έρχονται οι πιστοποιήσεις επαγγελματικών γνώσεων και δεξιοτήτων μέσα από συνεχείς εξετάσεις εφόρου ζωής. Απόφοιτοι ΚΕΣ, ΤΕΙ, ΑΕΙ μπαίνουν μαζί σε έναν κυκεώνα εξετάσεων πιστοποίησης που τελικά κατακερματίζουν την εργασιακή αναφορά και άρα περιορίζουν την συλλογική διαπραγματευτική ικανότητα των εργαζομένων.

9. ΓΙΑ ΤΑ ΝΕΑ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ – ΕΠΙΜΟΝΗ ΣΤΙΣ 9 ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥΣ

Οι εργαζόμενοι μηχανικοί δεν έχουν κανένα λόγο να αποδέχονται την ύπαρξη ακόμα περισσότερων διασπάσεων στις βασικές ειδικότητες γεγονός που θα συμβάλλει στην πλήρη απορρύθμιση του επαγγέλματος και την αντικατάσταση των όποιων κατοχυρωμένων δικαιωμάτων γύρω από τις 9 βασικές ειδικότητες από εξατομικευμένους φακέλους προσόντων και δικαιωμάτων απεκτεμένων ύστερα από εξετάσεις και κρίσεις κατά τη διάρκεια μιας μαθητείας που δεν θα τελειώνει ποτέ. Από αυτή τη σκοπιά η πρόθεση του ΤΕΕ περί σύστασης επιτροπής απόδοσης επαγγελματικών δικαιωμάτων, τα οποία θα χορηγούνται σε απόλυτη συνάρτηση με το περιεχόμενο των σπουδών πρέπει να σταματήσει. Αντίθετα πρέπει να ανοίξει μια συζήτηση πιθανώς για τον περιορισμό και των 9 υφιστάμενων ειδικοτήτων σε λιγότερες όπως πιθανώς στις επιστημονικές περιοχές που καλύπτονται από τις ενότητες:

- 1) ενέργεια – κίνηση – πληροφορία (που περιλαμβάνει ηλεκτρολόγους, μηχανολόγους, ναυπηγούς, ηλεκτρονικούς),
- 2) χώρος – δόμηση – κατασκευές (που περιλαμβάνει Πολιτικούς, Αρχιτέκτονες, Τοπογράφους) και
- 3) υλικά – διεργασίες (που περιλαμβάνει Χημικούς, Μεταλλολόγους, Επιστήμης υλικών)

Το ΤΕΕ προτείνει να σταματήσει η ίδρυση νέων σχολών χωρίς τη γνώμη του. Το παραπάνω αίτημα είναι σωστό αλλά ταυτόχρονα λειψό γιατί δεν μας λέει με τα υπάρχοντα τμήματα του ΕΠΕΑΕΚ τι θα γίνει. Θα πιέσει το ΤΕΕ τμήματα πολυτεχνικά όπως αυτά στο Πελοπόννησο, Αιγαίου, Μακεδονίας, Θεσσαλίας ή το ΣΕΜΦΕ και πολλά άλλα ακόμα να τροποποιήσουν το πρόγραμμα σπουδών τους και το τίτλο σε κάποιο συμβατό από τις 9 βασικές ειδικότητες μηχανικού ή όχι. Αν σιωπήσουμε σε αυτό το θέμα τώρα, τα τμήματα αυτά θα συνεχίσουν να υπάρχουν δημιουργώντας πιέσεις μαζί με τους αποφοίτους εξωτερικού για τεμαχισμό των 9 βασικών ειδικοτήτων. Το αίτημα λοιπόν είναι σαφές αλλαγή τίτλου και προγράμματος σπουδών συμβατό με μία από τις 9 βασικές ειδικότητες μηχανικού.

10. ΓΙΑ ΤΟ MASTER ΤΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ 2 ΚΥΚΛΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Το αίτημα της «Μη αλλαγής της μορφής του διπλώματος» πρέπει να παραμείνει στην ατζέντα του ΤΕΕ. Στη χώρα μας το εμπόριο προσδοκιών που βρίσκει πρόθυμη την ελληνική οικογένεια να θυσιάσει μερικά ακόμα χιλιάδες Ευρώ στο βωμό της, κατά τα άλλα, δωρεάν παιδείας και η καθηγητική φανφαρολογία που επιμελώς και σε καθημερινή βάση προπαγανδίζει μέσα στα αμφιθέατρα την αναγκαιότητα για τη συνέχιση των σπουδών και μετά το πτυχίο, καλά κρατεί και αποδεικνύεται τελικά ισχυρότερη των κελυσιμάτων της, περί δια βίου, εκπαίδευσης. Είναι γεγονός, ότι οι Έλληνες πρωτοτυπούν ωθούμενοι σε μεταπτυχιακές σπουδές κατά το πλείστον μετά το πτυχίο. Σύμφωνα με τη πρόσφατη έρευνα

του ΤΕΕ για την επαγγελματική κατάσταση των μηχανικών προκύπτει ραγδαία αύξηση των συναδέλφων που προέβησαν σε μεταπτυχιακές σπουδές, η πλειονότητα των οποίων ήταν σε ειδικευση παραπλήσια των προπτυχιακών σπουδών. Το πιο σημαντικό εύρημα: Οι κάτοχοι μεταπτυχιακών δεν εμφανίζουν καμία μισθολογική διαφορά από τους μη κατόχους μεταπτυχιακών τίτλων. Άλλωστε δεν είναι λίγοι οι συνάδελφοι που φθάνουν να αφαιρέσουν το μεταπτυχιακό από το βιογραφικό τους για να μη κρίνονται ως υπερβολικών προσόντων και απορρίπτονται. Συμπέρασμα ... κάτι δεν πάει καλά.

Ο μόνος φορέας τελικά που αξιώνει τις μεταπτυχιακές σπουδές στην Ελλάδα είναι το δημόσιο, το οποίο συνεχίζει να πριμοδοτεί με αρκετά μόρια τους κατόχους μεταπτυχιακών στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ και να αναγνωρίζει επίδομα μεταπτυχιακών σπουδών στις συμβάσεις και τα μισθολόγια. Αντί λοιπόν να ασκηθεί πίεση από όλους (και το ΤΕΕ) έτσι ώστε το Υπουργείο Εσωτερικών να πάψει να πριμοδοτεί τα μεταπτυχιακά με έξτρα μόρια και με ρύθμιση να αναγνωρίσουν το δικαίωμα στους Μηχανικούς να συμμετέχουν ισότιμα με τους κατόχους bachelor + master στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ και ταυτόχρονα από το Υπουργείο Εργασίας να αναγνωρίζεται στις συμβάσεις εργασίας τουλάχιστον ίση μεταχείριση με τους κατόχους bachelor + master, τα τελευταία χρόνια γινόμαστε μάρτυρες μιας γκεμπελικού τύπου προπαγάνδας, ότι δήθεν, η αναγνώριση του Διπλώματος Μηχανικού ως ισότιμου με Master, είναι πάνδημο αίτημα των όλων των μηχανικών και ότι θα λύσει όλα τα χρόνια προβλήματα και κυρίως τα προβλήματα που έρχονται.

Το Υπουργείο Παιδείας έχει δώσει από καιρό τις απαντήσεις του. Δύο ανόμοια πράγματα που θέλουν να αναγνωρίζονται ως ισότιμα πρέπει να αρχίσουν να μοιάζουν το ένα στο άλλο. Και επειδή προφανώς η ελληνική πρωτοτυπία δεν είναι τόσο ισχυρή ώστε να αλλάξει την κατοχυρωμένη στο αγγλοσαξονικό σύστημα βαθμίδα των τίτλων Master, το υπουργείο προτείνει να αλλάξει το περιεχόμενο των Ελληνικών Διπλωμάτων. Τέρμα λοιπόν σε αυτά που ξέραμε. Η πάγια θέση του υπουργείου ήταν το Δίπλωμα Μηχανικού να ονομαστεί Δίπλωμα Προκεχωρημένων Σπουδών Μηχανικού (ποιες είναι άραγε οι βασικές σπουδές μηχανικού και που παρέχονται στην Ελλάδα;) στο οποίο επιβάλλεται να αναγράφεται η ειδικότητα, ως η κατεύθυνση που προκύπτει στα δύο τελευταία έτη σπουδών και να συνοδεύεται με το συμπλήρωμα διπλώματος. Σε αυτή τη κατεύθυνση οι πρυτάνεις προτείνουν νομοθετική διάταξη που θα αναγνωρίζει συνολικά σπουδές 5ετούς διάρκειας (και όχι ενιαίες απαραίτητα) ως ισότιμες με Master.

Είναι γνωστό ότι επ' αφορμής και αυτού του ζητήματος, το Υπουργείο Παιδείας προσπαθεί εδώ και χρόνια να υλοποιήσει τη κατεύθυνση υποβάθμισης της αξίας των πτυχίων, προωθώντας τη λογική των δύο κύκλων σπουδών (Διακήρυξη της Bologna). Η συζήτηση για το Master ανοίγει εκ του πονηρού και ένα απλό ΟΧΙ η είναι μόνη ικανή απάντηση προς το Υπουργείο Παιδείας και τους καλοθελητές του για την υπεράσπιση του πενταετούς χαρακτήρα του Διπλώματος και της αξίας του στην αγορά εργασίας και σε αυτή τη κατεύθυνση οφείλουμε να παλεύουμε πιέζοντας και το ΤΕΕ να πάρει επί τέλους σαφή θέση ενάντια στις επιχειρούμενες αλλαγές.

Η τελευταία αναδίπλωση του ΤΕΕ που σταμάτησε τη συζήτηση για το Master δηλώνοντας ότι το ελληνικό δίπλωμα μηχανικού είναι τουλάχιστον ισότιμο με Master και ζητώντας πλήρη μοριοδοτική και μισθολογική ισοτίμηση στο δημόσιο και στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ, είναι σημαντική και είναι αποτέλεσμα της πίεσης που έχει δεχθεί το ΤΕΕ να αποκτήσει σαφή θέση ενάντια στην Ευρωπαϊκή πολιτική για τη τριτοβάθμια εκπαίδευση.

11. ΜΔΕ: ΤΕΡΜΑ ΤΑ ΨΕΜΑΤΑ – ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ - ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ

Στον πρόσφατα ψηφισμένο νόμου για τα μεταπτυχιακά και την έρευνα δημιουργήθηκε εκ του μη όντως τεράστιο πρόβλημα στους συναδέλφους που προβαίνουν σε σπουδές διδακτορικού διπλώματος υποχρεώνοντάς τους να ολοκληρώσουν πρώτα ένα κύκλο ΜΔΕ στην Ελλάδα ή Master στο εξωτερικό. Το τελευταίο άνοιξε τη συζήτηση εντός της συνόδου των κοσμητόρων πολυτεχνικών σχολών για σπάσιμο των σπουδών σε 2 κύκλους. Αντί να κινηθούν οι κοσμητόρες ενάντια του απαράδεκτου αυτού νόμου έσπευσαν να διατυπώσουν πρόσχημα ότι θα είναι άδικο να υποχρεώνουν τους υποψήφιους διδάκτορες να επαναλαμβάνουν τα 2 τελευταία έτη του πολυτεχνείου σε κάποιο Master και επανέφεραν το θέμα των δύο κύκλων.

Από την ίδρυσή τους το 1997 επί Αρσένη διατυπώσαμε την εκτίμηση ότι τα ΜΔΕ θα επιχειρηθεί να αποτελέσουν βασικό μοχλό για την εφαρμογή των 2 κύκλων σπουδών και δουλέψουν για την υποβάθμιση του διπλώματος μηχανικού. Τότε οι παρατάξεις των ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, και ΣΥΝ καθώς και το καθηγητικό κατεστημένο, μας απαντούσαν ότι είμαστε υπερβολικοί και έσπευδαν να ομνύουν στην διεπιστημονικότητα. Με την πρόταση που κάνει σήμερα η κοσμητεία της πολυτεχνικής του ΑΠΘ

φαίνεται ξεκάθαρα ότι η βαθμίδα των ΜΔΕ σχεδιάστηκε και προωθείται για να αποτελέσει προοπτικά τον 2ο κύκλο σπουδών. Για αυτό πρέπει εδώ και τώρα να κλείσουν! Παραθέτουμε ενδεικτικούς τίτλους μερικών από τα ΜΔΕ που λειτουργούν στα πολυτεχνεία: Παραγωγή και Διαχείριση Ενέργειας, Δομοστατικός Σχεδιασμός και Ανάλυση Κατασκευών, Συστήματα Αυτοματισμού, Μηχανική Υλικά και Κατεργασίες, Αντισεισμικού Σχεδιασμού Κατασκευών, Γεωτεχνικής Μηχανικής, Έλεγχος Ποιότητας και Διαχείριση Περιβάλλοντος, Αρχιτεκτονική - Σχεδιασμός του Χώρου. Σας φαίνονται για διεπιστημονικά ή σας θυμίζουν μαθήματα των τελευταίων εξαμήνων της σχολής σας;;; Η κοροϊδία αυτή πρέπει να τελειώνει. Και ας το πούμε καθαρά στους νέους συναδέλφους: 2 χρόνια ως εργαζόμενοι μηχανικοί ακόμα και με τους επαχθέστερους όρους των 700 Ευρώ, είναι πολύ πιο πολύτιμο εφόδιο από ένα τίτλο ΜΔΕ. Και η ανατροπή της ζοφερής κατάστασης στην αγορά εργασίας περνά σίγουρα και μέσα από την ανάσχεση της επιχειρούμενης αναδιάρθρωσης στην εκπαίδευση και όχι με το αέναο κυνήγι προσόντων σε ατομική βάση.

12. ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΩΝ ΤΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Στην Ελλάδα το πρόγραμμα σπουδών του 4ου και 5ου έτους θα έλεγε κανείς πως περιλαμβάνει αφενός τα βασικά μαθήματα της κατεύθυνσης (ροής) και ένα σωρό μαθημάτων που συνήθως αποτελούν ανεπεξέργαστη και ασύνδετη πληροφορία που σχετίζεται με τα διδακτορικά και την έρευνα που έχουν κάνει μέλη ΔΕΠ που δεν διδάσκουν στα χαμηλά εξάμηνα. Συνήθως η διδασκαλία των μαθημάτων αυτών γίνεται επιφανειακά σαν να είναι παρουσιάσεις, αφού για την ελληνική πραγματικότητα η εμβάθυνση σε αυτά δεν σημαίνει κάτι ουσιαστικό για την αξία χρήσης του διπλώματος και αυτό το κατανοούν τόσο οι φοιτητές όσο και οι καθηγητές. Το δυστύχημα είναι ότι ακολουθώντας πιστά τη γενικότερη τάση γύρω από τη λογική των 2 κύκλων μαθήματα ουσίας και απαραίτητα για όλους τους μηχανικούς διώχνονται από τα τελευταία 2 έτη και αντικαθίστανται με άλλα εξειδικευμένα για να μπορούν έτσι περισσότερα ΔΕΠ να ασχολούνται με τα ερευνητικά – επιχειρηματικά τους θέματα. Σε μερικές σχολές μάλιστα θέλοντας να πούν ότι και τα 3 πρώτα χρόνια μπορούν να έχουν ένα κορμό εξειδικευμένων μαθημάτων (όπως στην Αγγλία) κάνουν απόπειρες να τα κατεβάσουν στο 2^ο και 3^ο έτος πετάγοντας μαθήματα κεφαλαιώδους σημασίας όπως τεχνική μηχανική, αντοχή υλικών, ηλεκτροτεχνία κτλ.

Γνώμη μας είναι ότι στην Ελλάδα θα έπρεπε οι φοιτητές των πολυτεχνείων να διδάσκονται περισσότερα βασικά μαθήματα ειδικότητας του 3ου και 4ου έτους προσθέτοντας και μαθήματα από γειτονικές ειδικότητες (πχ ηλεκτρολόγοι να μαθαίνουν θερμοδυναμική, ρευστομηχανική και στοιχεία μηχανών που είναι βασικά μαθήματα ειδικότητας των μηχανολόγων) κοινά για όλους και μοιρασμένα μέχρι το 5ο έτος. Για να μην αυξηθεί η εντατικοποίηση, να κρατηθούν στο 4ο και 5ο έτος και κοινά για όλους, μόνο τα βασικά μαθήματα Της κάθε κατεύθυνσης και να καταργηθούν εντελώς ή να μετατραπούν σε σεμινάρια προαιρετικής παρακολούθησης τα μαθήματα – παρουσιάσεις διδακτορικών και έρευνας που υπάρχουν σήμερα.

13. ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΤΩΝ ΕΙΣΑΚΤΕΩΝ ΣΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Περισσότεροι μηχανικοί δεν σημαίνει απαραίτητα χειρότεροι όροι άσκησης του επαγγέλματος. Αντίθετα η απαξίωση των πτυχίων με αναγνώριση της απαράδεκτης εξίσωσης 3=5 έτη σπουδών της οδηγίας, απορρύθμιση του θεσμικού πλαισίου των επαγγελματικών δικαιωμάτων και η θέσπιση εξετάσεων που θα πετούν ένα μεγάλο μέρος στην κακοπληρωμένη χωρίς άδεια άσκησης δουλειά, μικρότερο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, τα ΣΔΙΤ και η διόγκωση των μεγάλων κατασκευαστικών ομίλων, περισσότερος ελεύθερος ανταγωνισμός με εκπώσεις μέχρι θανάτου, μεγαλύτερη εντατικοποίηση και πιο πρόχειρη δουλειά στα έργα για να προφθάσουμε τους χρόνους, περισσότερες μελέτες που γίνονται στο ποδάρι, αυτά υπονομεύουν το επάγγελμα. Για αυτά να μιλήσουμε.